

ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพ
การดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

Academic Leadership In The Digital Era Of School Administrators Affecting
The Quality Of Implementation According To The Basic Education
Standards Of Schools Under The Ubon Ratchathani
Primary Educational Service Area Office 3

อัญญาณี มุ่งพิงกลาง^{1*} ชูชีพ ประทุมเวียง² และ สมฤทัย เต่าจันทร์³

Anyani Mungphingklang^{1*} Chucheepratumviang² and Somrutai Taochan³

(วันที่รับบทความ: 20 มีนาคม 2569, วันที่แก้ไขบทความ: 12 เมษายน 2569, วันที่ตอบรับ: 21 เมษายน 2569)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา 3) หาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา 4) สร้างสมการพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา ครู จำนวน 322 คน โดยเทียบตารางสำเร็จรูป เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยมีความเชื่อมั่นด้านภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เท่ากับ 0.990 และด้านคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา เท่ากับ 0.977 โดยมีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.991 สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด คุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ในระดับสูง ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สามารถพยากรณ์คุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 63.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล; คุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

¹ Master of Education Program in Educational Administration, Ubon Ratchathani Rajabhat University

²⁻³ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

²⁻³ Lecturer of Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: anyanee.mpk@gmail.com

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the academic leadership in the digital era of school administrators. 2) study the quality of implementation according to the basic education standards of schools. 3) determine the relationship between the academic leadership in the digital era of school administrators and the quality of implementation according to the basic education standards of schools. and 4) establish a predictive equation of the academic leadership in the digital era of school administrators affecting the quality of implementation according to the basic education standards of schools under the Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 3. The sample consisted of 322 school administrators and teachers, determined by Krejcie and Morgan's table (Krejcie & Morgan, 1970) The research instrument was a questionnaire with an Index of Item-Objective Congruence (IOC) of 1.00. The reliability of the questionnaire regarding the academic leadership in the digital era of school administrators was 0.990, and the quality of implementation according to the basic education standards of schools was 0.977, with an overall reliability of 0.991. The statistics used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Stepwise Multiple Regression Analysis. The research findings were as follows 1) The academic leadership in the digital era of school administrators was at the highest level. 2) The quality of implementation according to the basic education standards of schools was at the highest level. 3) The academic leadership in the digital era of school administrators and the quality of implementation according to the basic education standards of schools were positively correlated at a high level. 4) The academic leadership in the digital era of school administrators could predict the quality of implementation according to the basic education standards of schools at 63.70 percent, with statistical significance at the .01 level.

Keywords: Academic Leadership in the Digital Era; Quality of Implementation According to the Basic Education Standards; Primary Educational Service Area Office

บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่พัฒนาไปอย่างก้าวกระโดด ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อรูปแบบการทำงานในศตวรรษที่ 21 ทำให้ความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะและทักษะขั้นสูงเพิ่มมากขึ้น ประเทศไทยจึงให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อก้าวให้ทันพลวัตของโลก การวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยอย่างเป็นระบบให้มีคุณภาพและศักยภาพ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนประเทศ (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561)

บริบทดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีมีทั้งปัจจัยเกื้อหนุนและอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้ (นภดล พูลสวัสดิ์, 2563) นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงภายในสถานศึกษา ทั้งพฤติกรรมของผู้เรียน วิธีการเรียนรู้ สมรรถนะของครู รวมถึงการนำนวัตกรรมมาใช้ ล้วนเป็นความท้าทายที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเข้าใจ และสามารถนำพาบุคลากรให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2562)

ภาวะผู้นำทางวิชาการถือเป็นกลไกสำคัญของผู้บริหารในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา โดยเป็นสมรรถนะเชิงกลยุทธ์ที่ช่วยยกระดับมาตรฐานสถานศึกษา ผ่านการกำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างเป็น

ระบบ ตลอดจนส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้บุคลากรและผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การบริหารหลักสูตรสอดคล้องกับมาตรฐานชาติและความต้องการของสังคม (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2562)

ในยุคดิจิทัล ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยต้องสามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการบริหารจัดการองค์กร (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2562) มีวิสัยทัศน์ในการนำองค์กรและพัฒนาบุคลากรให้ก้าวทันเทคโนโลยี (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2563) ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ธีระ รุญเจริญ, 2564)

การดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคุณภาพอย่างเป็นระบบ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานจะส่งผลให้สถานศึกษาบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) โดยกระบวนการนี้ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (สมศักดิ์ สันธะเวช, 2562) ซึ่งคุณภาพการดำเนินงานจะสะท้อนให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานอย่างแท้จริง (รุ่ง แก้วแดง, 2564)

การบริหารจัดการเพื่อบรรลุมาตรฐานเป็นกลไกยกระดับการศึกษาของชาติ ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ได้กำหนดให้สถานศึกษาต้องมีระบบบริหารที่สอดคล้องกับมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2562) มาตรฐานการศึกษาจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ต้องมีระบบรองรับการทำงานที่เหมาะสม (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2562) รวมถึงต้องมีการจัดทำรายงานประจำปีเผยแพร่ต่อสาธารณชนเพื่อความโปร่งใส (ธีระ รุญเจริญ, 2563) ตลอดจนรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบและรับรองมาตรฐานอย่างเป็นระบบ (สมน อมรวิวัฒน์, 2564)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ได้ประเมินสภาพการดำเนินงานของสถานศึกษาตามระบบประกันคุณภาพภายใน พบว่าสถานศึกษายังคงต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อให้ได้มาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานใน 3 มิติหลัก ได้แก่ การกำกับติดตามคุณภาพอย่างต่อเนื่องผ่านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2565) การพัฒนาระบบการดำเนินงานให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ (กมล รอดคล้าย, 2564) และการสร้างวัฒนธรรมคุณภาพที่ส่งเสริมความตระหนักและการมีส่วนร่วมของบุคลากร (พิชญ์ณัฐ อ่อนไพร, 2562)

จากสภาพปัญหาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ที่ผลการประเมินคุณภาพภายในยังคงสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการส่งเสริมและพัฒนาระบบการดำเนินงานให้บรรลุมาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น ประกอบกับความท้าทายในการบริหารจัดการศึกษายุคพลิกผันทางเทคโนโลยี ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถอธิบายและพยากรณ์ความสำเร็จดังกล่าว โดยมุ่งหวังนำผลการวิจัยไปใช้เป็นสารสนเทศเชิงนโยบายระดับเขตพื้นที่ และเป็นแนวทางเชิงปฏิบัติสำหรับสถานศึกษาในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3
2. เพื่อศึกษาคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

4. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 รวมทั้งสิ้น 1,999 คน (ผู้บริหาร 209 คน และครู 1,790 คน)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวนทั้งสิ้น 322 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 34 คน และครู 288 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรพยากรณ์ ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการจัดการศึกษา 2) ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนรู้ดิจิทัล 3) ด้านการพัฒนาครูด้านสมรรถนะดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาผู้เรียนด้วยข้อมูลและนวัตกรรม 5) ด้านการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

2.2 ตัวแปรเกณฑ์ คุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 ด้านจากมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ 1) ด้านคุณภาพของผู้เรียน 2) ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ 3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเนื้อหา (Content Validity) พบว่าข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกข้อ จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) พบว่าแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยมีค่าความเชื่อมั่นด้านภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เท่ากับ 0.990 และด้านคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา เท่ากับ 0.977 โดยมีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.991

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตจากหน่วยงานต้นสังกัด และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริงผ่านแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ (Google Form) จนครบตามจำนวน และนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ผล

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและระดับผลการประเมินโดยใช้ ความถี่

(Frequency), ร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 สถิติทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) วิเคราะห์อำนาจพยากรณ์และสร้างสมการพยากรณ์ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

ด้านที่	ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการดิจิทัล	4.73	0.45	มากที่สุด
2	ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนรู้ดิจิทัล	4.71	0.49	มากที่สุด
3	ด้านการพัฒนาครูด้านสมรรถนะดิจิทัล	4.74	0.46	มากที่สุด
4	ด้านการพัฒนาผู้เรียนด้วยข้อมูลและนวัตกรรม	4.72	0.49	มากที่สุด
5	ด้านการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.73	0.48	มากที่สุด
	รวม	4.73	0.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบว่า โดยภาพรวมภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาครูด้านสมรรถนะดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.73$) และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการดิจิทัล ($\bar{X} = 4.73$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.71$) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาระดับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

ด้านที่	ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ด้านคุณภาพของผู้เรียน	4.69	0.49	มากที่สุด

ด้านที่	ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
2	ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ	4.76	0.42	มากที่สุด
3	ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.77	0.42	มากที่สุด
	รวม	4.75	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า คุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.77$) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ ($\bar{X} = 4.76$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านคุณภาพของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.69$)

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

ตัวแปร	ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา						
	X	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y
X	1.000						
X ₁	0.916**	1.000					
X ₂	0.892**	0.819**	1.000				
X ₃	0.923**	0.769**	0.797**	1.000			
X ₄	0.939**	0.827**	0.786**	0.831**	1.000		
X ₅	0.917**	0.793**	0.749**	0.802**	0.857**	1.000	
Y	0.786**	0.719**	0.651**	0.697**	0.762**	0.769**	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยแยกเป็นรายข้อ

ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน	b	SE _b	β	t	p
ค่าคงที่ (Constant)	1.323	0.148		8.945**	.000
ด้านการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล(X ₅)	0.324	0.058	0.380	5.568**	.000
ด้านการพัฒนาผู้เรียนด้วยข้อมูลและนวัตกรรม(X ₄)	0.241	0.061	0.289	3.920**	.000
การกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการศึกษา (X ₁)	0.159	0.056	0.178	2.844**	.005

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 มีตัวแปรพยากรณ์ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการพัฒนาผู้เรียนด้วยข้อมูลและนวัตกรรม ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการศึกษา ร่วมกันพยากรณ์คุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 63.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $\hat{Y} = 1.323 + 0.324(X_5) + 0.241(X_4) + 0.159(X_1)$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z}_y = 0.380(Z_5) + 0.289(Z_4) + 0.178(Z_1)$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านการพัฒนาครูด้านสมรรถนะดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการศึกษา ส่วนด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนรู้ดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารตระหนักถึงพลวัตในยุคดิจิทัล จึงปรับกระบวนทัศน์เพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการบริหารงานวิชาการอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในมิติของการกำหนดวิสัยทัศน์ การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ และการสนับสนุนสมรรถนะครู การเป็นแบบอย่างที่ดีนี้ช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่บุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของงานวิจัยที่ระบุว่าภาวะผู้นำทางวิชาการและภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์, 2564; พิมพ์ลา อำนาง, 2566)

2. ระดับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ ส่วนด้านคุณภาพผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการวงจรคุณภาพ (PDCA) เข้ากับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทำให้การประเมินผลมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ระบุว่า การบริหารงาน

ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ชัยญานุช ประครองใจ และ นันทิยา น้อยจันทร์, 2567) รวมถึงสอดคล้องกับสภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประกันคุณภาพของสถานศึกษาในพื้นที่ดังกล่าวที่อยู่ในระดับมากเช่นกัน (สิริพร สุดตา, 2562)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับค่อนข้างสูงกับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดภาระงานซ้ำซ้อนและเพิ่มเวลาให้ครูได้พัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาที่พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน (จรรยาภรณ์ มาตาชาติ, 2562; ปิยพร บุญใบ, 2563) และกระบวนการประกันคุณภาพที่เข้มแข็งนี้ยังส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับประสิทธิภาพของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างแท้จริง (ณัฐปภัสร ฝ่ายค้อ, 2567)

4. การพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการพัฒนาผู้เรียนด้วยข้อมูลและนวัตกรรม และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ฯ สามารถร่วมกันพยากรณ์คุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ร้อยละ 63.70 โดยด้านการสร้างบรรยากาศฯ มีอำนาจการพยากรณ์สูงสุด เนื่องจากเป็นรากฐานสำคัญที่เอื้อให้การปฏิบัติงานของบุคลากรบรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมดิจิทัล การพัฒนาสมรรถนะครู และการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน เป็นรากฐานสำคัญที่ผนึกกำลังกันขับเคลื่อนและยกระดับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ยืนยันว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นตัวแปรสำคัญในการพยากรณ์ความสำเร็จของระบบประกันคุณภาพการศึกษา (จรรยาภรณ์ มาตาชาติ, 2562; เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์, 2564) และความสำเร็จดังกล่าวยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ณัฐปภัสร ฝ่ายค้อ, 2567)

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย กำหนดแผนแม่บทและโครงการพัฒนา สพพ.อุบลราชธานี เขต 3 ควรกำหนดนโยบายและจัดทำ "โครงการพัฒนาสมรรถนะภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล" เพื่อเสริมสร้างทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และสนับสนุนงบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษาพัฒนาระบบฐานข้อมูลอัจฉริยะ ควรจัดทำระบบ Big Data ระดับเขตพื้นที่ เพื่อให้สถานศึกษาสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจเชิงวิชาการได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว

1.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ การขับเคลื่อนวิสัยทัศน์และหลักสูตรดิจิทัล ผู้บริหารควรเร่งพัฒนาตนเองด้านการกำหนดทิศทางการดิจิทัล และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้บูรณาการเทคโนโลยีในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พร้อมนำระบบนิเทศออนไลน์มาใช้เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งนวัตกรรม ยกระดับคุณภาพผู้เรียนด้วย Active Learning จากผลประเมินด้านคุณภาพผู้เรียนที่ต่ำที่สุด ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล

จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และใช้ระบบสารสนเทศวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล เพื่อพัฒนาทักษะการคิดและแก้ปัญหาให้ตอบโจทย์ศตวรรษที่ 21

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุอื่นเพิ่มเติม เช่น ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม หรือวัฒนธรรมคุณภาพ เพื่อการพัฒนาที่รอบด้าน

2.2 ศึกษาเชิงลึกจากสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อถอดบทเรียนเป็นต้นแบบการบริหาร

2.3 วิจัยและพัฒนา (R&D) โปรแกรมพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการยุคดิจิทัล เพื่อนำไปทดลองปฏิบัติจริงและติดตามผลระยะยาว

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก รศ. ดร.ชูชีพ ประทุมเวียง และ ดร.สมฤทัย เตาจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะตลอดการดำเนินงานวิจัย ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ตรวจสอบเครื่องมือ คณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงและมีความสมบูรณ์

องค์ความรู้ใหม่

ภาพองค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยครั้งนี้ คือการสังเคราะห์โมเดลภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลที่บูรณาการบทบาทการบริหารเข้ากับเทคโนโลยีใน 5 มิติ ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ การบริหารหลักสูตร การพัฒนาครู การพัฒนาผู้เรียน และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล นอกจากนี้ยังได้ค้นพบสมการพยากรณ์คุณภาพสถานศึกษาเชิงประจักษ์ ซึ่งยืนยันว่า 3 กลไกหลัก ได้แก่ การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมดิจิทัล การพัฒนาสมรรถนะครู และการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน เป็นรากฐานสำคัญที่ผนึกกำลังกันขับเคลื่อนและยกระดับคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพถึงร้อยละ 63.70

เอกสารอ้างอิง

- กมล รอดคล้าย. (2564). *การประกันคุณภาพการศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยาภรณ์ มาตาชาติ. (2562). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชัยชาญ ประครองใจ, และ นันทิยา น้อยจันทร์. (2567). *การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. วารสารราชชนก*, 21(1), 167-182.
- ณัฐปภัสร์ ฝ่ายค้อ. (2567). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารประกันคุณภาพภายในสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 9 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3. วารสารการบริหารการศึกษา มจร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 4(1), 107-118.
- ธีระ รุญเจริญ. (2563). *การบริหารคุณภาพการศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระ รุญเจริญ. (2564). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภดล พูลสวัสดิ์. (2563). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยพร บุญใบ. (2563). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562. (2562, 1 พฤษภาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*, 136(57 ก), 49-50.
- พิชญ์ณัฐ อ่อนไพบ. (2562). *ภาวะผู้นำทางวิชาการ*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิมพ์ลา อำนาง. (2566). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*.
- รุ่ง แก้วแดง. (2564). *การประกันคุณภาพการศึกษาในยุคปฏิรูป*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เลอศักดิ์ ตามา, และ สุมาลี ศรีพุทธจันทร์. (2564). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(38), 224-240.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2562). *การพัฒนาคุณภาพการศึกษา: มิติใหม่แห่งศตวรรษที่ 21*. บริษัท ฟริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2563). *การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน*. สำนักพิมพ์บัณฑิตวิทยาลัย.
- วีระยุทธ ขาตะกาญจน์. (2563). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์. (2564). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย. (2562). *การพัฒนาคุณภาพการศึกษา: ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2562). *การประกันคุณภาพการศึกษา: หลักการและแนวปฏิบัติ*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2564). *การประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา: แนวคิดและวิธีการ*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2565). *การบริหารการศึกษายุคใหม่*. สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์.

- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562. ราชกิจจานุเบกษา, 136(57 ก).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สิริพร สุดตา. (2562). การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการใช้สารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุน อมรวิวัฒน์. (2564). การประกันคุณภาพการศึกษาในประเทศไทย. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2563). การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารบริหารการศึกษา, 15(2), 78–85.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.